

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8Csp/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122202764
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122202764.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v spore žalobkyní: X/ P. Q., A.. XX.XX.XXXX, W. Q. Š. XX, XXX XX F., X/ N. Q., A.. XX.XX.XXXX, W. Q. Š.Á. XX, XXX XX F., X/ Y. G. Q., A.. XX.XX.XXXX, W. Q. Š.B. XX, XXX XX F., právne zastúpené JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25,811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 4.761,- eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 100,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v 2. rade sumu 100,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v 3. rade sumu 100,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

V. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyniam trovy konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobkyne sa žalobou doručanou súdu dňa 18.3.2022 domáhali od žalovaného zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 4.761,- eur. Žalobu odôvodnili tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13C/298/2013 rozsudkom zo dňa 29.9.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.7.2021, sp. zn. 3Co/12/2021, boli úspešní v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 4.8.2021.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol:

-odôvodnenie 12.: „Z obsahu spisu vyplýva, že poručiiteľka, pôvodná dlžníčka žalovaného Marta Vašková dňa 17.04.2009 uzatvorila so žalovaným zmluvu o úvere, na základe ktorej jej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 800,-eur za poplatok vo výške 772,-eur, spolu teda mala na úver zaplatiť 1.572,-eur. Zo splátkového kalendára (č.l. 21) vyplýva, že na predmetný úver bola zaplataená spolu suma vo výške 6.118,-eur.“

-odôvodnenie 16.: „Žalobcovia sa žalobou domáhali určenia poskytnutého úveru za bezúročný a bez poplatkov vzhľadom na neuvedenie výšky RPMN v zmluve. Predmetná spotrebiteľská zmluva bola podpísaná dňa 17.04.2009, teda v čase účinnosti zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý v ust. § 4 ods. 3 hovorí, že v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti

podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l) cit. zákona, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.“

-odôvodnenie 17.: „Ako vyplýva z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy (č.l. 7), v tejto skutočne nie je vôbec uvedená výška RPMN, teda náležitosť podľa ust. § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, preto v súlades ust. § 4 ods. 3, je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.“

-odôvodnenie 18.: „K záveru súdu prvej inštancie o veci právoplatne rozhodnutej vzhľadom na vydaný rozhodcovský rozsudok voči dlžníčke, odvolací súd poukazuje na svoje predošlé rozhodnutie č.k. 3Co/152/2019-170 zo dňa 12.05.2020, ktorým pôvodný rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, a v bode 17. odôvodnenia uviedol, že v danej veci sa nejedná o „res iudicata“ ohľadne žalobcami uvádzaného rozhodcovského rozsudku, pričom poukázal na skutočnosť, že z pohľadu súdnej praxe sa jedná o vyriešenú problematiku. Rozhodcovská doložka, ktorá mala byť dohodnutá ako súčasť Všeobecných podmienok poskytnutia úveru v bode 18., nebola individuálne dojednaná je absolútne neplatná ako neprijateľná zmluvná podmienka, a preto nevyvoláva žiadne právne účinky. Preto, ak na základe tejto rozhodcovskej doložky bol vydaný rozhodcovský rozsudok, tento je nulitným právnym aktom, ktorý nespôsobuje prekážku res iudicata, čo je žalovanému z bohatej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov nepochybne známe.“

-odôvodnenie 19.: „Vzhľadom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru vo vzťahu k poplatku uvedenému v bode 13. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktorého dve tretiny tvoria náklady na vypracovanie zmluvy o úvere spolu so všetku administratívnou s tým spojenou, je na doplnenie postačujúce uviesť, že žalovanému je rovnako známa rozhodovacia prax súdov aj v tejto problematike. Žalovaný v konaniach týkajúcich sa určenia neprijateľnosti uvedenej podmienky týkajúcej sa poplatku v dvoch tretinách bola opakovane určená ako neprijateľná kvôli svojej bezodplatnosti, kedy spotrebiteľom za tento poplatok žalovaný ako dodávateľ neposkytol žiadne protiplnenie.“

-odôvodnenie 20.: „Z vyššie uvedenej argumentácie teda vyplýva, že žalovaným poskytnutý úver je úverom spotrebiteľským a vzhľadom na chýbajúci údaj o RPMN je navyše bezúročný a bez poplatkov, preto ako správne žalobcovia uviedli v žalobe, žalovaný mal nárok len na vrátenie sumy poskytnutej dlžníčke na základe zmluvy o úvere, teda 800,-eur. Ako nepochybne z obsahu spisu vyplýva, na úver bolo uhradených spolu 6.118,-eur, teda o 5.318,-eur viac ako bola výška poskytnutého úveru. Žalobcovia si po čiastočnom späťvzati žaloby uplatnili nárok na 4.161,-eur, čo má tvoriť tri štvrtiny sumy (jeden zo štyroch žalobcov v priebehu konania zomrel), ktorú poukázali na účet žalovaného po smrti dlžníčky, teda 4.161,-eur.“

-odôvodnenie 21.: „Keďže v konaní bolo z predložených listinných dôkazov nepochybne preukázané, že 3Co/12/2021 6 na účet žalovaného bolo plnené viac, ako mal nárok vzhľadom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, prijaté platby prevyšujúce výšku poskytnutého úveru je potrebné považovať za bezdôvodné obohatenie, na vydanie ktorého by mala pôvodne právo dlžníčka, ktorá však zomrela. Skutočnosť, že žalobcovia uhradili sumy spolu vo výške 5.548,-eur, nebola v tomto konaní sporná, ako vyplýva z vyjadrenie žalovaného k žalobe (č.l. 20), v ktorom uviedol, že dlžníčka aj žalobcovia plnili na základe platnej zmluvy. V prejednávanej veci bolo teda preukázané, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie a nebola sporná skutočnosť, kto plnil po smrti dlžníčky. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovia v žalobnom petite žiadali zaviazat žalovanú na plnenie bezdôvodného obohatenie voči nim spoločne a nerozdielne nebolo povinnosťou žalobcom preukázať kto z nich akú presnú sumu žalovanej uhradil ale postačovalo preukázanie uhradenia celkovej nimi uhradenej sumy. Keďže žalobcovia si žalobou uplatnili nárok na vrátenie 4.161,-eur, odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že žalobe vyhovel.“

-odôvodnenie 22.: „K neprijateľnosti zmluvnej podmienky tak ako je uvedená vo výrokovej časti tohto rozhodnutia odvolací súd poukazuje na rozhodnutie OS PO sp. zn. 17Csp/30/2017 v spojení s rozsudkom KS PO sp. zn. 5Co/99/2018 v zmysle ktorých platná právny úprava nebráni súdu v prospech dedičov po spotrebiteľovi vyriešiť neprijateľnosť zmluvnej podmienky voči žalovanej. Ohľadne naliehavého právneho záujmu na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky odvolací súd poukazuje na uznesenie NSSR sp. zn. 6Cdo/27/2018 z 28.03.2019 v ktorom konštatuje, že v prípade takejto žaloby nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Neprijateľnosť predmetnej zmluvnej podmienky spočíva jej úžernom charaktere, keď administratívny poplatok má predstavovať až pomer 2/3 a zároveň je z tohto dôvodu aj v rozpore s dobrými mravmi. 23. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd preto postupom vyplývajúcim z ust. § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu vo výške 4.161,-eur.“

Ako spotrebiteľky si uplatnili satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, proti čomu sa museli brániť podaním pôvodnej žaloby. Primerané finančné zadosťučinenie žalobkyne požadovali v sume 4.761,-

eur, ktorá zohľadňuje skutočnosť, že žalovaný sa o túto sumu na jej úkor obohatil o sumu 4.161,- eur a za neprijateľnú zmluvnú podmienku požadujú 600,- eur.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že ustanovenie § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. síce priznáva spotrebiteľovi právo domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia, avšak toto ustanovenie je potrebné vykladať reštriktívne. Pri rozhodovaní o tom či sa prizná primerané finančné zadosťučinenie a v akej výške je potrebné zohľadniť nielen úspešnosť toho ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušení. Žalovaný má za to, že predmetné rozhodnutie súdu, ktoré uvádzajú žalobkyne má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Žalobkyňa, ktorá sa domáha vydania finančného zadosťučinenia napriek tomu, že sama konala v rámci kontraktáčného postupu ľahostajne, keď svojim podpisom vyhlásila, že súhlasí s obsahom Zmluvy, bola oboznámená so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru; nemala k nim žiadne výhrady a zaviazala sa ich dodržiavať. Žalobkyňa svojim podpisom na Zmluve ďalej prehlásila, že si Zmluvu prečítala, že ju uzatvorila vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok. Za spornú považuje žalovaný aj výšku požadovanej náhrady finančného zadosťučinenia. Žalobkyne nijako relevantne neodôvodnili výšku požadovaného finančného zadosťučinenia (odhadom určené), ktoré určite nie je primerané a čo teda považuje za primeranosť.

3. Žalobkyne v replike okrem iného uviedli, že z dikcie ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a odôvodnenia dovolacieho súdu v uznesení zo dňa, sp. zn. 6Cdo/127/2017, 30.1.2019 je zrejme, že zákonodarca vôbec nestanovil podmienku vzniku, resp. preukazovania akejkoľvek ujmy. Jedná sa iba o neprípustný extenzívny výklad contra legem. V danom prípade išlo navyše o reálnu ujmu, keďže žalovaný sa na ich úkor bezdôvodne obohatil a predmetný administratívny poplatok má evidentne majetkový charakter. V žiadnom prípade nemožno vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky považovať za satisfakciu, nakoľko ide o zákonný nárok majúci základ v primárnom právnom vzťahu, ktorý zavinením žalovaného nebol perfektný a privodil spotrebiteľovi ekonomickú ujmu. Pripustením takejto argumentácie žalovanej by bola popretá samotná podstata a zmysel inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý má mať sankčný a odradzujúci charakter. Vzhľadom na charakter a stupeň porušenia práv a povinností daných spotrebiteľskými právnymi normami považujú uplatnenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia za adekvátnu. Dodali, že pre neustály odmietavý postoj žalovaného museli iniciovať exekučné konanie. Okrem toho pre neustály odmietavý postoj žalovaného trvalo základné konanie (súdne a exekučné) vyše 8 rokov. Podľa žalobkýň je jediným objektívnym kritériom pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia výška škodlivého následku, ktorú dodávateľ spotrebiteľovi spôsobil, alebo mienil spôsobiť, porušením spotrebiteľského práva. To neznamená, že suma, o ktorú sa dodávateľ pokúsil bezdôvodne obohatiť má byť sumou, vo výške ktorej má byť priznané aj PFZ, avšak podľa nich je to jediné objektívne a exaktné kritérium a preto by malo byť brané do úvahy ako prvoradé. Pri nepeňažných nárokoch (NZP a BaB), z ktorých nevyplýva výška finančného plnenia, by takýmto kritériom mala byť recidíva porušovania spotrebiteľského práva, s tendenciou zvyšovania PFZ pri zistení opätovného opakovaného porušenia spotrebiteľského práva.

4. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobkýň. Na pojednávanie sa nedostavil žalovaný, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil a zároveň súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.

5. Súd sa oboznámil so všetkými dôkaznými prostriedkami, ktoré súdu predložili alebo označili strany konania. Dokazovanie vykonal rozhodnutiami všeobecných súdov označených žalujúcou stranou, vyjadrením žalovaného, pričom zistil tento skutkový stav:

6. Rozsudkom Okresného súdu Prešov, č.k. 13C/298/2013-197, zo dňa 29.9.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.7.2021, č.k. 3Co/12/2021-241, bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyniam spoločne a nerozdielne sumu vo výške 4.161,- eur a zároveň bolo určené, že zmluvná podmienka zmluve o úvere č. 8630643 zo dňa 17.04.2013 uvedená vo Všeobecných obchodných

podmienkach poskytnutia úveru bod 13. v tej časti poplatku, ktoré zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná.

7. Na základe zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

8. Je nepochybné, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou s poukazom na § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

9. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

10. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 10.6.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z. možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

12. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedený nárok je teda daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 6Cdo/389/2015, zo dňa 14.9.2016, v ktorom tento súd uviedol, že v súvislosti s ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.

13. V prejednávanom prípade možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva. Pri finančných službách je odopreté plnenie veriteľovi z dôvodu, že sa vyžaduje bez platného právneho dôvodu (nedostatok zmluvnej náležitosti) alebo ide o nekalú obchodnú praktiku, príp. neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd má teda za to, že pokiaľ bol spotrebiteľ úspešný v predchádzajúcom spore pri uplatnení porušenia jeho práva ako spotrebiteľa, základ nároku je daný.

14. Žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď predstrel žalobkyni na podpis formulárovú zmluvu obsahujúcu neprijateľnú podmienku - administratívny poplatok bez reálneho plnenia. Žalovaný sa na základe zmluvy o úvere s takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou získal od žalobkyne financie bez protihodnoty, ktorých vrátenia sa domáhala v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/298/2013.

15. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia sa nemožno striktno držať majetkovej ujmy, ktorá žalobkyniam objektívne hrozila, resp. ktorá jej vznikla. Súd preto považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 100,-eur u každej jednej žalobkyni a to s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkýň ako spotrebiteľiek a skutočnosť, že žalobkyne sa museli súdnou cestou domáhať vrátenia plnenia na základe predmetnej neprijateľnej zmluvnej podmienky. Súd má za to, že aj bez stanovenia kritérií

výšky primeraného finančného zadosťučinenia, treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešným spotrebiteľom a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľky pustili do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nim, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Na druhej strane však primerané finančné zadosťučinenie nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov. Pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie súd prihliadal na okolnosti prípadu, konkrétne závažnosť porušenia práva či povinnosti voči spotrebiteľovi, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán protiprávnemu konaniu. Súd tiež vzal zreteľ na to, že na strane žalobkýň vznikla ujma v podobe zmenšenia ich majetku v dôsledku aplikácie neprijateľnej zmluvnej podmienky.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Podľa tohto ustanovenia môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške (porovnaj I. ÚS 56/2017). Ide o prípady, ak výška nároku závisí od úvahy súdu, čo je prípad prejednávanej veci. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku. Aj v súčasnosti podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s čl. 3 a čl. 4 ods. 2 CSP sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná strana dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.